

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (tretia komora)

zo 6. septembra 2012*

„Nariadenie (EHS) č. 1612/68 — Smernica 2004/38/ES — Právo na trvalý pobyt — Dávka sociálnej pomoci — Starostlivosť o dieťa — Pobyt pred pristúpením štátu pôvodu k Únii“

V spojených veciach C-147/11 a C-148/11,

ktorých predmetom sú návrhy na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podané rozhodnutiami Upper Tribunal (Administrative Appeals Chamber) (Spojené kráľovstvo) zo 14. marca 2011 a doručené Súdnemu dvoru 25. marca 2011, ktoré súvisia s konaniami:

Secretary of State for Work and Pensions

proti

Lucji Czopovej (C-147/11),

Margite Punakovej (C-148/11),

SÚDNY DVOR (tretia komora),

v zložení: predseda tretej komory K. Lenaerts, sudcovia J. Malenovský, R. Silva de Lapuerta, T. von Danwitz (spravodajca) a D. Šváby,

generálny advokát: P. Cruz Villalón,

tajomník: L. Hewlett, hlavná referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 10. mája 2012,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

- L. Czop, v zastúpení: G. King, solicitor – advocate,
- M. Punakova, v zastúpení: H. Mountfield, barrister,
- vláda Spojeného kráľovstva, v zastúpení: H. Walker, splnomocnená zástupkyňa, za právnej pomoci C. Lewis, barrister,
- poľská vláda, v zastúpení: M. Szpunar, D. Lutostańska a A. Siwek, splnomocnení zástupcovia,
- Európska komisia, v zastúpení: C. Tufvesson a M. Wilderspin, splnomocnení zástupcovia,

* Jazyk konania: angličtina.

so zreteľom na rozhodnutie prijaté po vypočutí generálneho advokáta, že vec bude prejednaná bez jeho návrhov,

vyhlásil tento

Rozsudok

- 1 Návrhy na začatie prejudiciálneho konania sa týkajú výkladu článku 12 nariadenia Rady (EHS) č. 1612/68 z 15. októbra 1968 o slobode pohybu pracovníkov v rámci spoločenstva (Ú. v. ES L 257, s. 2; Mim. vyd. 05/001, s. 15) a článku 16 ods. 1 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2004/38/ES z 29. apríla 2004 o práve občanov Únie a ich rodinných príslušníkov voľne sa pohybovať a zdržiavať sa v rámci územia členských štátov, ktorá mení a dopĺňa nariadenie (EHS) 1612/68 a ruší smernice 64/221/EHS, 68/360/EHS, 72/194/EHS, 73/148/EHS, 75/34/EHS, 75/35/EHS, 90/364/EHS, 90/365/EHS a 93/96/EHS (Ú. v. EÚ L 158, s. 77; Mim. vyd. 05/005, s. 77).
- 2 Tieto návrhy boli podané v rámci sporov medzi pani Czopovou a pani Punakovou na jednej strane proti Secretary of State for Work and Pensions na druhej strane vo veci rozhodnutia tohto orgánu, ktorým zamietol dotknutým osobám priznať príspevok k príjmu („income support“).

Právny rámec

Právna úprava Únie

- 3 Článok 12 nariadenia č. 1612/68 stanovoval:

„Deti štátneho príslušníka členského štátu, ktorý je alebo bol zamestnaný na území iného členského štátu, sa prijímajú na všeobecno-vzdelávacie, učňovské a odborné štúdium v tomto štáte za rovnakých podmienok ako štátni príslušníci tohto štátu, ak tieto deti majú bydlisko na jeho území.

Členské štáty podporia všetky snahy, aby týmto deťom umožnili navštevovať uvedené štúdium za čo najlepších podmienok.“

- 4 Nariadenie č. 1612/68 bolo v priebehu roku 2011 zrušené a nahradené nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 492/2011 z 5. apríla 2011 o slobode pohybu pracovníkov v rámci Únie (Ú. v. EÚ L 141, s. 1). Článok 10 tohto posledného uvedeného nariadenia prevzal znenie článku 12 nariadenia č. 1612/68.
- 5 Podľa odôvodnenia 3 smernice 2004/38 „by občianstvo Únie malo byť základným štatútom štátnych príslušníkov členských štátov, keď uplatňujú svoje právo na voľný pohyb a pobyt. Je preto potrebné, aby sa kodifikovali a preskúmali existujúce nástroje spoločenstva, ktoré sa oddelene zaoberajú pracovníkmi [zamestnancami – *neoficiálny preklad*], samostatne zárobkovo činnými osobami a tiež študentmi a inými neaktívnymi osobami, aby sa zjednodušilo a posilnilo právo všetkých občanov Únie na voľný pohyb a pobyt“.
- 6 Pod názvom „Právo pobytu na viac ako tri mesiace“ článok 7 tejto smernice stanovuje:

„1. Všetci občania Únie majú právo pobytu na území iného členského štátu počas obdobia dlhšieho ako tri mesiace, ak:

 - a) sú pracovníci [zamestnanci – *neoficiálny preklad*] alebo samostatne zárobkovo činné osoby v hostiteľskom členskom štáte; alebo

b) majú dostatočné zdroje pre samých seba a svojich rodinných príslušníkov, aby sa nestali záťažou pre systém sociálnej pomoci hostiteľského členského štátu počas obdobia ich pobytu, a ak majú komplexné krytie zdravotného poistenia v hostiteľskom členskom štáte...

...“

7 Článok 16 uvedenej smernice nazvaný „Všeobecné pravidlo pre občanov Únie a ich rodinných príslušníkov“ stanovuje:

„1. Občania Únie, ktorí sa legálne zdržiavali počas nepretržitého obdobia piatich rokov v hostiteľskom členskom štáte, majú právo trvalého pobytu v tomto členskom štáte. Toto právo nepodlieha podmienkami uvedeným v kapitole III.

...“

Právna úprava Spojeného kráľovstva

8 Právnou úpravou, ktorá upravuje príspevok k príjmu, je zákon z roku 1992 o príspevkoch a dávkach sociálneho zabezpečenia (Social Security Contributions and Benefits Act 1992) a (všeobecné) nariadenie z roku 1987 o príspevku k príjmu [Income Support (General) Regulations 1987].

9 Príspevok k príjmu je dávkou priznávanou rozličným skupinám osôb v závislosti od majetkovej situácie. Podmienkou vzniku nároku na túto dávku je okrem iného to, aby príjmy oprávnenej osoby nepresiahli stanovenú „príslušnú sumu“, ktorá môže byť určená v nulovej výške, čo znamená, že v praxi sa v takomto prípade neposkytne žiadna dávka. Príslušná suma pre „zahraničnú osobu“ je určená v nulovej výške.

10 Pojem „zahraničná osoba“ je definovaný v § 21AA (všeobecného) nariadenia z roku 1987 o príspevku k príjmu. Podľa vnútroštátneho súdu sa tieto ustanovenia uplatnia takto:

„Žiadatelia, ktorí patria do pôsobnosti § 21AA ods. 4 [(všeobecného) nariadenia z roku 1987 o príspevku k príjmu], nie sú zahraničnými osobami. Tieto osoby majú právo na pobyt a nemusia mať [v Spojenom kráľovstve, na Normandských ostrovoch, ostrove Man alebo v Írsku] obvyklý pobyt.

Na to, aby mali nárok na príspevok k príjmu, musia mať všetky ostatné osoby obvyklý pobyt [v Spojenom kráľovstve, na Normandských ostrovoch, ostrove Man alebo v Írsku] [§ 21AA ods. 1 (všeobecného) nariadenia z roku 1987 o príspevku k príjmu]. V opačnom prípade sa takéto osoby považujú za zahraničné osoby a tie na príspevok k príjmu nemajú nárok.

Na to, aby mali [v Spojenom kráľovstve, na Normandských ostrovoch, ostrove Man alebo v Írsku] obvyklý pobyt, musia mať tieto osoby právo na pobyt [v závislosti od prípadu v Spojenom kráľovstve, Normandských ostrovoch, ostrove Man alebo v Írsku] [§ 21AA ods. 2 (všeobecného) nariadenia z roku 1987 o príspevku k príjmu]. V opačnom prípade sa tieto osoby považujú za zahraničné osoby a tie na príspevok k príjmu nemajú nárok.

V každom prípade osoby, na ktoré sa vzťahuje § 21AA ods. 3 [(všeobecného) nariadenia z roku 1987 o príspevku k príjmu], nemôžu uplatniť právo na pobyt, a preto nemôžu mať obvyklý pobyt [v Spojenom kráľovstve, na Normandských ostrovoch, ostrove Man alebo v Írsku]. Z tohto dôvodu ide o zahraničné osoby a tie na príspevok k príjmu nemajú nárok.“

Spory vo veciach samých a prejudiciálne otázky

Vec C-147/11

- 11 Pani Czop, poľská štátna príslušníčka, pricestovala do Spojeného kráľovstva počas roku 2002 na základe študentských víz a od 8. decembra 2002 jej bolo udelené povolenie na pobyt bez čerpania verejných prostriedkov. Podľa vnútroštátneho súdu bolo toto povolenie obnovené 28. apríla 2004, čo vláda Spojeného kráľovstva spochybňuje. Pani Czop vykonávala od roku 2003 do novembra 2005 činnosť ako samostatne zárobkovo činná osoba. Jej štyri deti, Lukasz Czop, narodený v Poľsku 25. októbra 1994, Simon Michal Krzyzowski, narodený 20. septembra 2003, Kacper Krzyzowski, narodený 9. januára 2005, a Wiktor Mieczyslaw Krzyzowski, narodený 25. marca 2006, bývali spolu s ňou v Spojenom kráľovstve. Posledné tri uvedené deti, ktorých otcom je pán Krzyzowski, sa narodili v Spojenom kráľovstve. Lukasz Czop sa prisťahoval k svojej matke do Spojeného kráľovstva a školu začal navštevovať v roku 2006. Ani jedno z detí pani Czop nenavštevovalo školu v Spojenom kráľovstve v období, keď v rokoch 2003 až 2005 vykonávala činnosť ako samostatne zárobkovo činná osoba.
- 12 Partner pani Czop, pán Krzyzowski, ktorý je tiež poľským štátnym príslušníkom, ale nie je otcom najstaršieho z detí pani Czop, vykonával činnosť ako samostatne zárobkovo činná osoba od roku 2002 do roku 2007. V priebehu roku 2008 bol nútený opustiť Spojené kráľovstvo. V roku 2010 sa prisťahoval k pani Czop a v súčasnosti s ňou a jej deťmi žije v Spojenom kráľovstve.
- 13 Pani Czop podala 29. mája 2008 žiadosť o príspevok k príjmu, ktorá bola následne zamietnutá 20. júna. Pani Czop začala znova vykonávať činnosť ako samostatne zárobkovo činná osoba v septembri 2008, a preto sa táto žiadosť týka iba obdobia od mája do septembra 2008.
- 14 Secretary of State for Work and Pensions túto žiadosť zamietol s odôvodnením, že pani Czop bola „zahraníčnou osobou“, pretože nemala povolenie na pobyt v zmysle § 21AA ods. 4 (všeobecného) nariadenia z roku 1987 o príspevku k príjmu.
- 15 First-tier Tribunal žalobe pani Czop vyhovel, keď konštatoval, že má právo na pobyt v zmysle tohto ustanovenia. Dotknutú osobu preto nebolo možné považovať za „zahraníčnú osobu“, a preto mala nárok na príspevok k príjmu.
- 16 Secretary of State for Work and Pensions podal proti rozhodnutiu First-tier Tribunal odvolanie na vnútroštátny súd.
- 17 Za týchto okolností sa Upper Tribunal (Administrative Appeals Chamber) rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru túto prejudiciálnu otázku:

„... má poľská štátna príslušníčka,

- ktorá pricestovala do Spojeného kráľovstva pred pristúpením svojej krajiny k EÚ,
- ktorá sa usadila ako samostatne zárobkovo činná osoba v zmysle článku 49 ZFEÚ...,
- ktorá ostala v Spojenom kráľovstve po pristúpení svojej krajiny a pokračovala v činnosti ako samostatne zárobkovo činná osoba,
- ktorá už nie je samostatne zárobkovo činnou osobou a
- ktorá sa skutočne stará o dieťa, ktoré pricestovalo do Spojeného kráľovstva a bolo zapísané vo všeobecnej vzdelávacej inštitúcii po pristúpení [Poľskej republiky k Únii], a to po tom, ako žalobkyňa prestala byť samostatne zárobkovo činnou osobou,

právo na pobyt v Spojenom kráľovstve na základe jedného z nasledujúcich dôvodov (samostatne alebo kumulatívne):

- pretože sa uplatní nariadenie č. 1612/68 v spojení s konštatovaniami Súdneho dvora Európskej únie v rozsudkoch zo 17. septembra 2002, Baumbast a R (C-413/99, Zb. s. I-7091); z 23. februára 2010, Ibrahim a Secretary of State for the Home Department (C-310/08, Zb. s. I-1065), ako aj Teixeira (C-480/08, Zb. s. I-1107),
- pretože existuje všeobecná zásada práva Únie, ktorá stavia na roveň postavenie zamestnancov a samostatne zárobkovo činných osôb,
- pretože v prípade, ak by sa žiadateľke toto právo odoprelo, viedlo by to k ohrozeniu slobody usadiť sa alebo obmedzeniu výkonu tejto slobody?“

Vec C-148/11

- 18 Pani Punakova, česká štátna príslušníčka, pricestovala do Spojeného kráľovstva 3. marca 2001 a vykonávala činnosť ako samostatne zárobkovo činná osoba na pozícii upratovačky od 16. novembra 2007 do 8. septembra 2008. Jej tri deti sa narodili v Spojenom kráľovstve: Nikholas Buklierius, 1. marca 2003, Andreos Buklierius, 7. júla 2004, a Lukas Buklierius, 21. apríla 2007. Prvé z detí začalo navštevovať školu týždeň pred tým, ako pani Punakova ukončila svoju činnosť samostatne zárobkovo činnej osoby.
- 19 Dňa 15. septembra 2008 podala pani Punakova žiadosť o príspevok k príjmu. Rovnako ako v prípade pani Czopovej bola táto žiadosť zamietnutá z dôvodu, že dotknutá osoba bola „zahraničnou osobou“. First-tier Tribunal žalobe pani Punakovej vyhovel.
- 20 Secretary of State for Work and Pensions podal odvolanie proti rozhodnutiu First-tier Tribunal na vnútroštátny súd.
- 21 V tejto súvislosti Upper Tribunal (Administrative Appeals Chamber) rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru túto prejudiciálnu otázku:

„... má česká štátna príslušníčka,

- ktorá pricestovala do Spojeného kráľovstva pred pristúpením svojej krajiny k EÚ,
- ktorá ostala [v Spojenom kráľovstve] po pristúpení [svojej krajiny k Únii],
- ktorá sa následne usadila ako samostatne zárobkovo činná osoba v zmysle článku 49 ZFEÚ...,
- ktorá už nie je samostatne zárobkovo činnou osobou a
- ktorá sa skutočne stará o dieťa, ktoré bolo zapísané vo všeobecnej vzdelávacej inštitúcii v čase, keď bola samostatne zárobkovo činnou osobou,

právo na pobyt v Spojenom kráľovstve:

- pretože sa uplatní nariadenie č. 1612/68 v spojení s konštatovaniami Súdneho dvora Európskej únie v rozsudkoch [Baumbast a R, už citovaný; Ibrahim a Secretary of State for the Home Department, už citovaný, ako aj Teixeira, už citovaný],

- pretože existuje všeobecná zásada práva Únie, ktorá stavia na roveň postavenie zamestnancov a samostatne zárobkovo činných osôb,
 - pretože v prípade, ak by sa žiadateľke toto právo odoprelo, viedlo by to k ohrozeniu slobody usadiť sa alebo obmedzeniu výkonu tejto slobody alebo
 - pretože [existuje] iný dôvod?“
- 22 Uznesením predsedu Súdneho dvora z 31. mája 2011 boli veci C-147/11 a C-148/11 spojené na spoločné konanie tak na účely písomnej a ústnej časti konania, ako aj vyhlásenia rozsudku.

O prejudiciálnych otázkach

- 23 Svojimi otázkami sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či osoby, ktoré sa nachádzajú v situácii pani Czopovej a pani Punakovej, majú na základe práva Únie právo na pobyt.
- 24 S cieľom odpovedať na tieto otázky, ktorými si chce vnútroštátny súd overiť, či tieto osoby môžu poberať príspevok k príjmu, ktorý je predmetom konania vo veci samej, treba pripomenúť, že článok 12 nariadenia č. 1612/68 priznáva deťom štátneho príslušníka členského štátu, ktorý je alebo bol zamestnaný na území iného členského štátu, právo na prístup k všeobecnému, učňovskému a odbornému vzdelávaniu za rovnakých podmienok ako štátnym príslušníkom tohto štátu, ak tieto deti majú bydlisko na území uvedeného štátu (rozsudok Teixeira, už citovaný, bod 35).
- 25 Podľa judikatúry toto právo na prístup k vzdelávaniu zahŕňa právo na pobyt dieťaťa migrujúceho pracovníka alebo migrujúceho bývalého pracovníka v prípade, keď sa chce dieťa vzdelávať v hostiteľskom členskom štáte, ako aj zodpovedajúce právo na pobyt rodiča, ktorý sa o toto dieťa skutočne stará (pozri rozsudok Teixeira, už citovaný, bod 36).
- 26 Z judikatúry tiež vyplýva, že stačí, aby dieťa, ktoré sa vzdeláva v hostiteľskom členskom štáte, bolo v tomto štáte usadené v čase, keď v ňom niektorý z jeho rodičov vykonával svoje právo na pobyt ako migrujúci pracovník. Právo dieťaťa zdržiavať sa v tomto štáte na účely vlastného vzdelávania podľa článku 12 nariadenia č. 1612/68 a v dôsledku toho aj právo na pobyt rodiča, ktorý sa oň skutočne stará, teda nemôžu závisieť od splnenia podmienky, aby v čase, keď sa dieťa začalo vzdelávať, niektorý z jeho rodičov vykonával v hostiteľskom členskom štáte pracovnú činnosť ako migrujúci pracovník (rozsudok Teixeira, už citovaný, bod 74).
- 27 Čo sa týka pani Punakovej, zo spisu predloženého vnútroštátnym súdom vyplýva, že dotknutá osoba zabezpečuje skutočnú starostlivosť o svojho syna Nikholasa Buklieriusa, ktorý navštevuje školu od septembra 2008, a o syna pána Buklieriusa, štátneho príslušníka Litvy, ktorý v Spojenom kráľovstve pracoval ako zamestnanec počas rokov 2004, 2005 a 2008.
- 28 Ako pripustila aj vláda Spojeného kráľovstva počas pojednávania, pani Punakova, ktorá je matkou dieťaťa migrujúceho pracovníka, o ktoré sa skutočne stará a ktoré navštevuje školu, má z tohto dôvodu právo na pobyt v zmysle článku 12 nariadenia č. 1612/68.
- 29 Na druhej strane však pani Czop nie je oprávnená uplatniť právo na pobyt iba na základe skutočnosti, že sa skutočne stará o svojho syna Lukasz Czopa, ktorý začal navštevovať školu v Spojenom kráľovstve počas roku 2006.
- 30 Ani otec Lukasz Czopa, ani sama pani Czop totiž v Spojenom kráľovstve nepracovali ako zamestnanci. Z jasného a presného znenia článku 12 nariadenia č. 1612/68, ktoré uvádza „deti štátneho príslušníka [príslušníka členského štátu – *neoficiálny preklad*], ktorý je alebo bol zamestnaný“, vyplýva, že toto ustanovenie sa vzťahuje iba na deti zamestnancov.

- 31 Doslovný výklad uvedeného ustanovenia, podľa ktorého sa toto ustanovenie týka iba zamestnancov, okrem toho vyplýva jednak zo všeobecnej systematiky nariadenia č. 1612/68, ktorá je založená na článku 49 Zmluvy EHS (zmenený na článok 49 Zmluvy o ES, ďalej zmenený, teraz článok 40 ES), a jednak zo skutočnosti, že článok 12 nariadenia č. 1612/68 nebol prebratý do smernice 2004/38, ale bol prebratý do nariadenia č. 492/11, ktoré tiež upravuje voľný pohyb pracovníkov a je založené na článku 46 ZFEÚ, ktorý zodpovedá článku 40 ES.
- 32 Okrem toho podľa ustálenej judikatúry nemôže mať výklad ustanovenia práva Únie za následok odstránenie celého potrebného účinku jasného a presného znenia tohto ustanovenia (pozri v tomto zmysle rozsudky z 8. decembra 2005, BCE/Nemecko, C-220/03, Zb. s. I-10595, bod 31, a z 26. októbra 2006, Európske spoločenstvo, C-199/05, Zb. s. I-10485, bod 42).
- 33 Z uvedeného vyplýva, že keďže sa článok 12 nariadenia č. 1612/68 týka iba zamestnancov, nemožno ho vykladať v tom zmysle, že sa uplatní aj na iných pracovníkov ako na zamestnancov.
- 34 V každom prípade treba poznamenať, že podľa informácií poskytnutých vládou Spojeného kráľovstva počas pojednávania má pani Czop právo na trvalý pobyt podľa článku 16 ods. 1 smernice 2004/38.
- 35 Z judikatúry totiž vyplýva, že na účely získania práva na trvalý pobyt podľa článku 16 ods. 1 smernice 2004/38 sa musia zohľadniť obdobia pobytu štátneho príslušníka tretieho štátu na území členského štátu pred prístupím tohto tretieho štátu k Únii, pokiaľ neexistujú osobitné ustanovenia v akte o prístupí, ak boli takéto obdobia dosiahnuté v súlade s podmienkami uvedenými v článku 7 ods. 1 tejto smernice (rozsudok z 21. decembra 2011, Ziolkowski a Szeja, C-424/10 a C-425/10, Zb. s. I-14035, bod 63).
- 36 V tejto súvislosti je na jednej strane nesporné, že pani Czop sa pred 29. májom 2008, keď požiadala o poskytnutie príspevku k príjmu, zdržiavala v Spojenom kráľovstve nepretržite viac ako päť rokov.
- 37 Na druhej strane sa podľa informácií poskytnutých vládou Spojeného kráľovstva počas pojednávania zdá, že pani Czop sa v Spojenom kráľovstve zdržiavala „legálne“ v zmysle článku 16 ods. 1 smernice 2004/38.
- 38 Ak by totiž nevykonávala činnosť ako samostatne zárobkovo činná osoba počas piatich rokov v Spojenom kráľovstve, čiže by nespĺňala podmienky stanovené v článku 7 ods. 1 písm. a) smernice 2004/38, spĺňala by napriek tomu, tak ako uviedla vláda Spojeného kráľovstva počas pojednávania, podmienky stanovené v článku 7 ods. 1 písm. b) tejto smernice.
- 39 Za týchto podmienok netreba preskúmať, či má pani Czop právo na pobyt aj na inom základe práva Únie.
- 40 S ohľadom na všetky vyššie uvedené úvahy treba na položené otázky odpovedať tak, že:
- článok 12 nariadenia č. 1612/68 treba vykladať v tom zmysle, že osoba, ktorá sa skutočne stará o dieťa migrujúceho pracovníka alebo bývalého migrujúceho pracovníka, ktorého dieťa navštevuje školu v hostiteľskom členskom štáte, má právo na pobyt na území tohto štátu, pričom však tento článok nemožno vykladať tak, že priznáva takéto právo osobe, ktorá sa skutočne stará o dieťa samostatne zárobkovo činnnej osoby,
 - článok 16 ods. 1 smernice 2004/38 treba vykladať v tom zmysle, že občan Únie, ktorý je štátnym príslušníkom členského štátu, ktorý nedávno pristúpil k Únii, môže na základe tohto ustanovenia uplatniť právo na trvalý pobyt, ak sa v hostiteľskom členskom štáte zdržiaval nepretržite viac ako päť rokov, z ktorých časť uplynula pred prístupím prvého uvedeného štátu k Únii, pod podmienkou, že sa tento pobyt uskutočnil v súlade s podmienkami stanovenými v článku 7 ods. 1 smernice 2004/38.

O trovách

- 41 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdny dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (tretia komora) rozhodol takto:

Článok 12 nariadenia Rady (EHS) č. 1612/68 z 15. októbra 1968 o slobode pohybu pracovníkov v rámci spoločenstva treba vykladať v tom zmysle, že osoba, ktorá sa skutočne stará o dieťa migrujúceho pracovníka alebo bývalého migrujúceho pracovníka, ktorého dieťa navštevuje školu v hostiteľskom členskom štáte, má právo na pobyt na území tohto štátu, pričom však tento článok nemožno vykladať tak, že priznáva takéto právo osobe, ktorá sa skutočne stará o dieťa samostatne zárobkovo činnnej osoby.

Článok 16 ods. 1 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2004/38/ES z 29. apríla 2004 o práve občanov Únie a ich rodinných príslušníkov voľne sa pohybovať a zdržiavať sa v rámci územia členských štátov, ktorá mení a dopĺňa nariadenie (EHS) 1612/68 a ruší smernice 64/221/EHS, 68/360/EHS, 72/194/EHS, 73/148/EHS, 75/34/EHS, 75/35/EHS, 90/364/EHS, 90/365/EHS a 93/96/EHS, treba vykladať v tom zmysle, že občan Únie, ktorý je štátnym príslušníkom členského štátu, ktorý nedávno pristúpil k Únii, môže na základe tohto ustanovenia uplatniť právo na trvalý pobyt, ak sa v hostiteľskom členskom štáte zdržiaval nepretržite viac ako päť rokov, z ktorých časť uplynula pred pristúpením prvého uvedeného štátu k Únii, pod podmienkou, že sa tento pobyt uskutočnil v súlade s podmienkami stanovenými v článku 7 ods. 1 smernice 2004/38.

Podpisy